



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||  
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In  
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

**Puente, Luis de la**

**Coloniæ Agrippinæ, 1626**

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

tractabatur; quos ipsi aduersitates & incommoda impellebant, vt ex tā-  
 ta miseria exirent. At Loth eiusq; familia abundabant, vt diximus, diuitijs &  
 prosperitatibus: certū est autē, multo facilius deserere mundū eos, qui in  
 eo aduersa & tribulationes patiuntur: quā qui prospera in eodē vtuntur for-  
 tuna. Nō itaq; mirū est, sufficere homines ad vocandū pauperem & afflic-  
 tū; opus verō esse Angelis, ad efficaciter vocandum diuitē, ac delitijs deditum.

§. 2.

¶ XI. quæ in hoc & proximo capite sunt dicta, satis apparet, quantum  
 sit beneficium, quod Deus suos electos ita vocet, ad mundū deserēdum,  
 et vocationi pareant, prius quam ipsius mūdi diluuiā eos demergat, & flum-  
 ine comburant. Nam hæc duæ similitudines valde produnt bona, quæ hoc  
 beneficium complectitur. Quis dicet non fuisse insignem Dei fauorem erga  
 Noë, cū volens mundum diluuiō perdere, iussit illum arcam fabricare, in  
 qua a ipse *Et omnis eius domus saluaretur*? Quāuis enim arca illa, præcipuè fac-  
 ta vniuersalis Ecclesiæ figura, vt alio loco fusiùs ostendimus; potest tamen  
 optimè applicari ad sacras Religiones, quarum vnaquæque est quasi vna ali-  
 qua arca, mandato & inspiratione Dei fabricata: qui eius fundatorem elegit  
 tanquam alterum Noë qui *gratiam inuenit in eius oculis*, & per quē arcam cō-  
 firmat Religionis, in qua ipse cum tota familia sua saluaretur: & a peccato-  
 rum diluuiō, quod plucimos homines in sæculo demergit, defenderet. Singu-  
 lari enim prouidentia eos in eadem arca includit, & in vnione & fraterna  
 charitate cum magna pace & concordia conseruat, sustentans eos corporalibus  
 & spiritualibus cibis, quos in ipsa arca habent. Et quamuis diluuij aquæ,  
 hoc est peccata & miseria huius mundi eam deforis circumdant: non tamē  
 ingrediuntur quia *includit enim Dominus deforis*, supplens, quod ipse Noë fa-  
 cere non potuit. peculiari enim sua protectione protegit ac tuetur intus  
 existentes: si volunt vti ea clausura, votis ac Regulis, quibus in illo statu cir-  
 cumdati sunt & muniti. Et quemadmodum diluuij aquæ eleuauerunt arcam  
 in sublime à terra, ita horum peccatorum ac miseriarum aspectus & affli-  
 ctiones, quæ Religiosis ex eis proueniūt, efficiunt, vt ipsi à terra eleuentur,  
 & spirita procul à rebus his abiectis recedant, ascendentes ad contempla-  
 tionem rerum cœlestium ac diuinarum; & sic securius nauigant absq; pe-  
 riculo illidendi nauim, aut in rupem aliquam impingendi in suæ nauiga-  
 tionis decursu. Quæ omnia bona illis eueniunt ex eo, quod Sapiētia diui-  
 na, quæ arcam illam fabricauit, est eius gubernatrix *et per contemptibile lignum  
 nauim gubernans*, hoc est, per quandam vitæ rationem, quæ in hominum sæ-  
 cularium oculis contemptibilis videtur: eod quod fun detur in paupertate,  
 humiliatiōe, & asperitate crucis: qua tamen ratione protegit ac defendit  
 eos, qui illam amplectuntur: ne ipsius mundi miseria illos demergant.

a Gen 7.1.  
 In Dusa  
 spirit.  
 Cra. 2.6. 12.

b 1er. 17.

c Sap. 10. 4.





QVOD SI magnum fauorem ac studium censeretur fecisse Deus Noë  
 à diluuiò eū liberarit: quis dicet non fuisse ingentē illum fauorem, qui  
 ostendit in ipsum Loth, ab incendio eum liberando? quamuis autem ma-  
 gnum fuerit beneficium, quòd eum à corporali incendio liberauit, quòd se  
 doma conflagrauit; multò fuit maius, quòd ab spiritali liberarit, vitiorum  
 & carnalitarum, quibus animæ Sodomitarum, quibus ipse cohabitabat  
 flagrabant. Similem etiam fauorem ostendit idem Dominus noster Ab-  
 hamo, cum ei dixit: *Ego Dominus, qui eduxi te de Ur*, hoc est ab igne, *Chal-*  
*daorum*. Et quamuis aliqui dixerint: beneficium hoc fuisse, quòd Deus mi-  
 culosè liberauerit Abrahamum ab igne, quem Chaldæi illi minabantur  
 ignem ipsum quasi Deum adorare: magis tamen consonum est, quòd scri-  
 ptura sacra ignem Chaldæorum appellet incenitua vitiorum, quæ infanti-  
 nis Iustum illum combussissent, nisi eum Deus inde eduxisset, cum ei dicitur  
*egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui*. cui voci magis  
 cum voluptate ille obtemperauit: quia ex alieno periculo proprium agnos-  
 uit, & videns suos conciuēs eo igne conflagrare, timuit, ne & ipse periret,  
 nisi se ab eis subduceret. Conijce igitur oculos per ipsum mundum, & con-  
 pende, quot adolescentes ac Virgines, luxuriæ igne conflagrant, quæ  
 eis accendit per suasio, aut malum libidinoforum exemplum, quibus cum co-  
 habitabant, aspice quot nobiles; quot viri Eruditi, eò quòd mundi leges  
 sectati, permiserunt se ab igne iræ, aut ambitionis comburi: quem hominum  
 mundani, cum quibus ipsi versabantur, accendebant, & fouebant. Perpende  
 item: quot diuites iam ardent in inferno, cupientes vel vnicam aquæ por-  
 tam, ad refrigerandam suam linguam: nec sit tamen qui eam illis præbeat  
 eò quòd non extinxerint ipsi ignem cupiditatum, qui in infelicibus eorum  
 cordibus fuit in hac vita accensus. Quod si te Deus vocat, vt mundum  
 gias, accipe exemplam ex alieno damno, priusquam illud ipse experiaris. Ne  
 esto sicut infelices illi irridentes Noë, quòd se in arcam reciperet; & Loth,  
 quòd fugeret ex Sodomis; iudicantes iocos esse, pœnas, quas illi mina sicut  
 & paulò post viderunt, se fuisse delusos, cum aquis submergerentur, & igne  
 conflagrarent. Si enim tu diuinæ Vocationi resistis, eos que irrides, qui vo-  
 dent fugere mundum, existimans eos nimis rem exaggerare, cum id dubi-  
 cunt, cum minimè cogitaueris, inuenies te, sicut illi, delusum. Quod si Deus  
 tantum in te contulit beneficium, vt ex huiusmodi periculis eruerit: gratias  
 pro bono beneficio illi age, dicens cum Dauide: *nisi quia Dominus erat in nos*  
*bus, cum exurgerent homines in nos forte viues deglutissent nos: cum irasceretur*  
*ror eorum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos. Benedictus sit Dominus, qui non*  
*dit nos, in captiōem dentibus eorum: quia anima nostra sicut passer erepta est de*  
*queo venantium. Vt autē cum magno tuo solatio in vocatione tua persevera-*

d Gen. 15. 7.

Vide Glo. ib.

e Gen. 11. 3.

psal. 123. 1.

re polli



te possis attentius interdum perpende pericula, ex quibus te Deus eripuit, gaudens de securitate loci, in quo manes. Memento quod postquam Noë ingressus est arcam; nūquam exire inde voluit durate diluuiū; sed ipse tota q; familia eius, & omnia animalia vescabantur cibis, qui erant in arca: interdū tamen suos emittebat exploratore, vt intelligeret, quid in mūdo fieret: mittit autem g columbam & coruum, inter quos hoc interfuit, quod colūba, cū nō inuenisset, vbi requiesceret pes eius, reuersa est ad eū in arcā; coruus autē cū cadauera inuenisset, quibus fami suae satisfaceret, non est amplius ad eū reuersus, Hūc ingrat in modū, cū tanto beneficio sis à Deo affectus, vt in arcā Religionis te induxerit: dáda tibi opera est, vt in ea semper maneat; (nā diluuiū peccatorū & miseriarū, quę mundū domergūt, semper durat) & occupa te in comedēdis spiritualibus cibis, qui sunt in ea; & non alijs, vt sic spirituale animæ vitā cōserues, donec cōsequaris æternā. expedit tamē, interdū mittere exploratores, qui videāt quid in mundo agatur, meditationes scilicet & cōsiderationes horredī diluuij vitiorū, quę nunquā in eo cessant; ita tamē, vt nō corui animo exeat ad solaria quærēda in rebus mundanis & sensualibus; sed spiritu colūbe, eadē meditādo, eo modo quo dicebat Rex Ezechias: *h meditādo vt colūba*, animo scilicet puro, intēione sincera magnis gemitibus; deffēdo perditionem tot animarū; & periculum, in quo fuisti pereūdi cum illis. Si. n. hoc modo per meditationē exiueris, nō inuenies vbi affectus tui pes requiescat, neq; in diuitijs, neq; in honorib⁹, nec in sensuū voluptatibus: ideoq; magna cū tua voluptate reuerteris in arcā, exultans ob gratiā & beneficium quo te Deus affectit, cōstituēdo te intra illā: dicesq; cū Dauide: *i hac requies mea in seculū seculi, hic habitabo quoniā elegi eam.* Quod si dicas, *k vxorē Loth perisse, & uerā esse in statuā salis, eo quod respexerit post se, vt videret Sodomā cōflagrantem:* Respondebo tibi, statim subiūxisse, q; *Abrahā intuuus sit Sodomā & Gomorrā, viditq; ascēdentē familiā de terra, quasi fornacis fumū:* nec tamē propterea punitus fuit, sed potius illo aspectu Deo placuit: nō. n. inordinato aliquo affectu, cōtra diuinū præceptū, Sodomā aspexit; sed animo humili & timente, agnoscens reftitudinem, & rigore Iustitię diuinę in puniendis rebellibus peccatoribus; eiusdemq; misericordię magnitudinē in eruendis suis electis: tali periculo: glorificans etiā ipsum, ob sibi collatū beneficiū, quo agnoscebat, se ab horrendis illis damnis fuisse præseruatum. **DE NIQUE** ne illustre Noë exēplū prætereāmus, audi quid S. Ambr. de Sancto illo Patriarcha ppēderit: quod eū omnia fecisset ex mōdato ipsius Domini fabricauit. n. arcā, ingressus est in eā, ac cessate diluuiū ex mandato Domini inde exiuit: at statim exiuit, nō iussus neque monitus, *l obtulit Deo holocausta* in gratiarū actionē ob acceptum ab eo beneficiū quod à tāto periculo ipsum liberasset. Animus enim generosus & gratus, nō debet exspectare donec debitū gratitudi-

g Gen. 8. 7.

h 1/a. 38. 14

i Ps. 121. 14  
k Gen. 19. 26

l Lib. de Neli  
& Arc. c. 22

l Gene. 8. 20.



nis ob acceptum beneficium, ab eo exigatur. Hæc enim mora iudicium non exigua ingratitude: sed statim, antequam gratiarum actio ab ipse tatur, debet ipse illam reddere optimo, quo poterit modo, quemadmodum fecit Noë, cuius holocaustum adeo placuit Domino eò quòd proficere tur ex corde valde humili & grato: vt dixerit, *nequaquam ultra maledixero se terra propter homines, nec percussurum ultra diluio omnem animam cuius sciat fecerat.* Offeras igitur & tu Deo sacrificia continuatum laudū, eò quòd à mundi diluio te eduxerit: si enim in hac humili grata que recognoscit tanti beneficij perseveraueris, iuuerit te ipse Dominus, ne vnquam amplius aliquo diluio ostendaris.

## CAPVT VI.

VOCATIONEM ALIQUANDO EX TENTATIONIBVS, *laxius*  
 & miseris temporalibus oriri; & quæ ratione illa felicem interdum  
 habeat exitum.



**A**D MIRABILIS EST Sapia diuina in suis consilijs, ad uocandos & conuertendos filios hominum, eos præcipue, qui prosperè, ventoq; secundo nauigant in hac vita. Quamuis enim interdum uocationis suæ efficacitatem coniungat cum laudate interioris sui tactus & impulsus: interdum tamen fortis horrendos adhibet tactus exteriores: a *sepiens* (vt ait Olcas) *uiam eorum in quò puncti, & læsi oculos aperient: & quid sibi expediat, animaduertent.* Sic sensim asperiora adhibet media, quæ aptiora sint ad eorum pertinaciam vincendam: ita vt detectionem suæ deceptionis ex proprijs incommodis uertant: permittens eos tangi; & experiri diluuium culpæ, aut reum temporalium infortunium.

a *Os. 2. 6.*

I.

SUNT enim imprimis aliqui ita naturali suæ constitutioni fidentes, ut Eleemosynis, & alijs pijs operibus, quæ præstant, aut facturos se existimant, vt licet Deus cælesti luce pericula illis ostendat, quibus in mundo manentibus sunt expositi, vt sic eum deserant: ipsi tamen occulta quædam Superbia tantum sibi tribuunt: vt existiment, etiamsi in sæculo permaneant se illa pericula euasuros; dicunt que illud Sancti Petri in nocte passionis Christi: *iam si omnes scandalizati fuerint: ego nunquam scandalizabor;* & quamuis multi coniugati ac sæculares dantur, se tamè saluandos: qui etiam in medio diluuii ac diluio huius mundi sciunt, se præseruare. Adduntq; multo cetero gloriofius cõtra tẽtationes pugnare, quàm illas fugere; & maiorẽ esse honoris esse cū c *Iob* bonum inter malos, quàm bonũ esse inter bonos: sic n. se splendens inter sæculares, d *sicut liliũ inter spinas, & e læcere sicut luminaria in medio v. m.*

b *Mat. 26. 33*

c *Iob. 1. 1.*  
 d *Cant. 1.*  
 e *Phil. 2. 15.*

nu 170